

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ, - ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47



ΟΙ ΕΝΩΤΙΚΟΙ ΠΟΘΟΙ
ΤΗΣ
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ



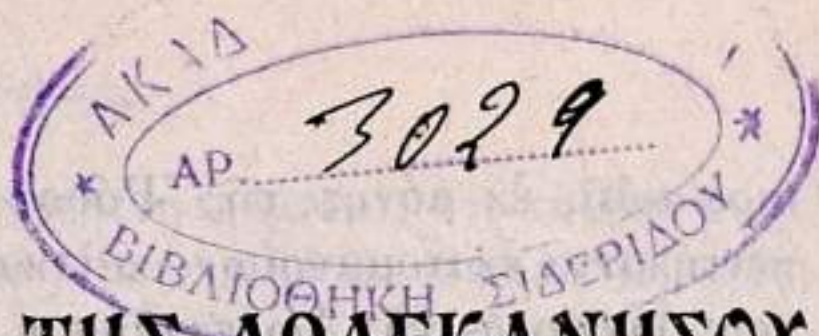
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΥ "ΝΟΜΙΚΗΣ", ΠΕΤΡΟΥ Α. ΒΕΡΓΙΑΝΙΤΟΥ
- ΕΝ ΟΔΩ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ - 8

1918







ΟΙ ΕΝΩΤΙΚΟΙ ΠΟΘΟΙ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Ἡ Δωδεκάνησος, κειμένη ἀπέναντι τῶν Ν. Δ. παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας, ἀποτελεῖται ἐκ πληθύος νήσων, Ἑλληνικωτάτων, ὧν κυριώταται εἶναι αἱ ἑξῆς δώδεκα : Ἀστυπάλαια, Κάλυμνος, Κάρπαθος, Κάσος, Κῶς, Λέρος, Νίσυρος, Πάτμος, Ρόδος, Σύμη, Τήλος καὶ Χάλκη.

Ἡ Δωδεκάνησος ἀποικισθεῖσα ὑπὸ Ἑλλήνων ἀπ' αὐτῆς τῆς παναρχαίας ἐποχῆς, συμμετέσχε πάντων τῶν Ἑλληνικῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Τρωϊκοῦ μέχρι τοῦ λήξαντος παγκοσμίου πολέμου. Ἐπολέμει, ἐθριάμβευεν, ἔζη ἐλευθέρα μετὰ τῶν ἄλλων Πανελλήνων, ὑφίστατο τὴν βίαν τῶν κατακτητῶν καὶ ὑπέκυπτε μετὰ τοῦ ἄλλου Ἔθνους. Ἐλευθέρα πρὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς κατακτήσεως ὥς τὰλλα Ἑλληνικὰ τμήματα, ὑφίσταται τὴν Ῥωμαϊκὴν βίαν καὶ σύλησιν, ὥς ὁ ἄλλος Ἑλληνισμός. Ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας ἦτο ἐπαρχία αὐτῆς ἐλευθέρα. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς Φραγκικῆς ἐπιδρομῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, δοκιμάζει ἡ Δωδεκάνησος τὰ δεινὰ της. Στενάζει ἐπὶ αἰῶνας ὁ Ἑλληνισμός ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν τυραννίαν, καὶ οἱ στεναγμοὶ τῆς Δωδεκανήσου δὲν εἶναι ὀλιγώτερον συγκινητικοί. Ἐλευθεροῦται μέρος τῆς Ἑλληνικῆς χώρας μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ 21 καὶ ἡ Δωδεκάνησος διέρχεται ἡμέρας ἐλευθερίας. Ἀλλὰ φεῦ ! ἐπαναδίδεται εἰς τὸν ζυγόν. Εἶναι πεπρωμένον νὰ ἀκολουθῇ τὴν τύχην ἢ τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἢ τοῦ μείζονος μέρους αὐτῆς. Καὶ ἡ μείζων μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐξηκολούθησε τὸν ὀδυνηρὸν δρόμον τῆς δουλείας. Μετ' αὐτῆς καὶ ἡ Δωδεκάνησος. Κοινὴ ἡ τύχη καὶ τὸ πεπρωμένον.

Ἡ ἀκμὴ συμβαδίζει μετὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐφ' ὅσον τὸ θεῖον αὐτὸ δῶρον ἐπεκάθητο ἐπὶ τοῦ συμπλέγματος ἐκείνου αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρεταὶ ἀνέλαμψαν καὶ ἐκεῖ. Ἡ Δωδεκάνησος ἀνῆλθεν εἰς τοσοῦτον ὕψος ἰσχύος ὥστε κατέστη καὶ θαλασσοκράτειρα τῆς Μεσογείου διὰ τῆς πρωτευούσης τῆς Ῥόδου. Ἡ τέχνη, αἱ σχολαί της ἀνεδείχθησαν διάσημοι, ἡ δὲ ναυτιλία καὶ τὸ ἐμπόριον ἐκ τῶν εὐρωσποτέρων τοῦ τότε καιροῦ. Ὁ πλοῦτός της ἐκ πάντων τούτων ἀφθονος. Ἐν πάσαις ταῖς νήσοις ἐρείπια ναῶν, στοῶν, Ἀσκληπιείων, καὶ πλούσιοι εἰς κτερίσματα τάφοι μαρτυροῦσι τὴν μακρὰν ἀκμήν. Αἱ ἐπιγραφαὶ συμπληροῦσι τὰς γνώσεις ἡμῶν περὶ ταύτης.

Ἡ Δωδεκάνησος ὑφίσταται τὴν Ῥωμαϊκὴν δεσποτείαν. Ὁ Κάσ-

σιος συλᾶ, ἐκ μόνης τῆς Ῥόδου, 3000 ἀγάλματα καὶ θησαυροὺς πεντήκοντα ἑκατομμυρίων καὶ καταληλατεῖ αὐτήν, τὴν ψυχὴν καὶ τοὺς βραχίονας τῆς Δωδεκανήσου. Τὸ πρότερον μεγαλεῖον μαραίνεται. Ἀναπνέει ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλ' ἐπαναπίπτει εἰς νέον δυνάστην : Διακόσια ἔτη παραμένουσι κύριοι ἐνταῦθα οἱ Ἰωαννῖται, ἀλλ' ἄνευ ἐλαχίστου ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς Δωδεκανήσου. Ἀγγαρεῖται τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς ἴδρυσιν φρουρίων καὶ ἐπαύλεων καὶ φόροι ἐξιντλητικοὶ βαρύνουσι τὴν Ἀρχὴν αὐτῶν.

Σουλεῖμὰν ὁ Μεγαλοπρεπὴς ἀφαιρεῖ παρ' αὐτῶν τὴν Ῥόδον μετὰ πολύμηνον πολιορκίαν. Οἱ Ἰωαννῖται, ὑπόσπονδοι, ἀπέρχονται ἐγκαταλείποντες τὴν Ῥόδον ἐκθετον εἰς τὰς σφαγὰς καὶ τὰς λεηλασίας τῶν Τούρκων. Οὐδεμίαν ἐν ταῖς συνθήκαις πρόνοιαν ἔλαβον περὶ τῶν νήσων. Αἱ λοιπαὶ τοῦ νησιωτικοῦ συμπλέγματος, τῆς Ῥόδου πεσούσης, δὲν εἶχον εἰμὴ νὰ ἐπιδιώξωσι, διὰ πολιτικῆς εὐστοχίας, τὴν ἀποφυγὴν τῶν δεινῶν βιαίας κατακτήσεως.

Ὁ Σουλτᾶνος ποιεῖται συνθήκην πρὸς τοὺς νησιώτας καὶ παρέχει αὐτοῖς πλήρη αὐτονομίαν, διοικητικὴν, δικαστικὴν καὶ δημοσιονομικὴν. Ἐκάστη τῶν νήσων εἶναι ἐλευθέρη αὐτόνομος πολιτεία. Ἡ Αὐτονομία διετηρήθη μέχρι τοῦ 1867. Ἐκτοτε ἀποπειρῶνται οἱ Τούρκοι τὴν κατάργησιν τῶν προνομίων. Ἡ ἀντίστασις τῶν κατοίκων ἀμυνομένων ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς αὐτονομίας αὐτῶν ἀναβάλλει ἢ περιορίζει τὰς ἀθετήσεις.

Ἀλλ' ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξεγείρεται τῷ 1821, καὶ ἡ Δωδεκάνησος κινεῖται μετ' αὐτοῦ. Τὰς νήσους ὠθεῖ ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ ὁρμὴ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ πλήρης εἶναι ἡ ἀδιαφορία αὐτῶν πρὸς τοὺς πιθανοὺς κινδύνους καὶ ἀντεκδικήσεις τῶν Τούρκων, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας, καὶ πρὸς τὴν πιθανὴν ἀπώλειαν τῆς αὐτονομίας των, ἥτις θὰ διήρκει ἐφ' ὅσον ἔμενον πισταὶ (ἔλεγον τὰ φιοράνια). Συμμετέχουσι κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, διὰ πάσης συμμετοχῆς, εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος. Τὴν ἑκατόμβην, ἣν προσέφερεν ἡ Δωδεκάνησος εἰς τὴν ἐλευθερίαν, μαρτυρεῖ διασωθὲν ἔγγραφον τοῦ ἀειμνήστου Καποδιστρίου. Ἡ Κάσος δὲ ὑπέστη ἀνηλεῆ σφαγὴν καὶ ἐξανδραποδισμόν.

Αἱ πλεῖσται δ' ὅμως τῶν νήσων ἐπὶ τινα ἔτη ἀπετέλεσαν τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἀλλ' ἐπανῆλθον εἰς τὴν Τουρκίαν, τῇ θελήσει τῶν τότε ἰσχυρῶν. Οὐχ ἥττον κατώρθωσαν νὰ ἀνακτήσωσι τὰ προνόμια, καί, παρὰ τὰ ἀφομοιωτικὰ τῶν Τούρκων μέτρα, ἀρξίμενα ἀπὸ τοῦ 1867, νὰ διατηρήσωσιν ἐν μέρει τὴν σχετικὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε τῷ 1912 κατέλαβε τὴν Δωδεκά-

νησον ἡ Ἰταλία. Οἱ κάτοικοι, ἀναμιμνησκόμενοι, ὅτι τὸ Κρ' τ'ις τὸ Ἰταλικὸν εἶχεν ἰδρυθῆ ἔκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐθνικοτήτων καὶ πεποιθότες, ὅτι αἱ ἀρχαί, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Ἰταλίας, θὰ ἐφηρμοζόντο ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς Δωδεκανήσου, ὑπεδέχθησαν θερμῶς τὸν Ἰταλικὸν στρατὸν καὶ παρέσχον ἀνεκτίμητον βοήθειαν εἰς εὐχερεστέραν κατατρόπωσιν τοῦ ἐν Ρόδῳ Τουρκικοῦ στρατοῦ. Οἱ νησιῶται ἐνόμιζον τοὺς Ἰταλοὺς, οὐ μόνον ἐλευθερωτάς, ἀλλ' ὥς γέφυραν ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς πολυποθήτου Μητρὸς Ἑλλάδος. Καὶ οἱ Ἰταλοὶ στρατιωτικοὶ προβαίνουσιν εἰς προκηρύξεις καὶ δηλώσεις, ὅτι ὁ Τουρκικὸς ζυγὸς κατελύθη διὰ παντὸς ἐπὶ τῶν νήσων, καὶ ὅτι αὗται θὰ αὐτοδιοικηθῶσιν. Οἱ Νησιῶται συγκροτοῦσι Παννησιωτικὸν Συνέδριον ἐν Πάτμῳ, καθ' ὃ διὰ ψηφίσματος διαδηλοῦσι τὸ φρόνημα τῶν Δωδεκανησίων, ἐπιδιωκόντων ἐξασφάλισιν τῆς Ἑθνικῆς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως. Παραπλήσια ψηφίσματα ἐγένοντο καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ Δωδεκανησίων. Ἀλλὰ, μετὰ τὰς ἐπισήμους ταύτας πράξεις, ἄοδην μετεβλήθη ἡ στάσις τῶν ἐν ταῖς νήσοις Ἰταλικῶν Ἀρχῶν. Ὁ πληθυσμὸς διήρχετο ἡμέρας πικρίας. Ἀλλὰ τὴν θλίψιν ἐκορύφωσεν ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Τουρκίας, καθ' ἣν αἱ νῆσοι θὰ ἀπεδίδοντο ἄνευ ὅρων εἰς τὴν τελευταίαν. Οἱ Δωδεκανήσιοι διαμαρτύρονται ἐν συλλαλητηρίοις.

Ἀκολουθεῖ ὁ Βαλκανοτουρκικὸς πόλεμος. Οἱ νησιῶται ὁρμῶσι καὶ πάλιν ὅπου ἡ φυλετικὴ ἀλληλεγγύη καὶ οἱ πόθοι ὥθουν αὐτούς. Καθ' ἑκατοντάδας μετέχουσι τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Ὁ Δωδεκανησιακὸς ἐμπορικὸς στόλος παρέχει μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀγῶνα. Δοξολογίαι τελοῦνται ἐν τοῖς ναοῖς. Οἱ κάτοικοι τῆς Δωδεκανήσου συμμετέχουσι παντὶ τρόπῳ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων τῆς φυλῆς των. Ἀλλ' ἡ νέα αὕτη ἐθνικὴ διέγερσις προκαλεῖ στάσιν τῶν ἐν ταῖς νήσοις Ἰταλικῶν Ἀρχῶν χείρονα τῆς προγενεστέρας, ἡ δὲ ἀρξαμένη κατάλυσις τῶν προνομίων ἐξακολουθεῖ. Πλὴν ἡ μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἐνωσις εἶναι ὁ ἀναλλοίωτος πόθος τῶν Νησιωτῶν καὶ αἱ πιέσεις οὐδαμῶς ἰσχύουσιν νὰ καταστείλωσι τὰς ἐκδηλώσεις. Καί, ὅτε ἡ ἐν Λονδίνῳ Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψις ἐμελέτα τὴν τύχην τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, ἡ Δωδεκάνησος, σύσσωμος, ὥς εἷς ἄνθρωπος, κηρύσσει τὸν ἕνα καὶ μόνον αὐτῆς πόθον, τὴν Ἑνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῶν ἀκολουθῶν ψηφισμάτων :

Δημοψήφισμα Ῥόδου.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας καὶ πάντων τῶν χωρίων τῆς νήσου Ῥόδου, ἀναφερόμενοι ἐκ νέου εἰς τὴν προηγουμένην ἡμῶν ἀίτησιν τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Δεκεμβρίου 1912, ἀποσταλείσαν πρὸς τῆς

Δημογεροντίας κατ' ἐντολήν ἡμῶν εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ συγκροτηθεῖσαν Πρεσβευτικὴν Συνδιάσκεψιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ συζητεῖται τὸ ζήτημα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, καὶ πρόκειται νὰ κριθῇ ἡ τύχη ἡμῶν.

Ψηφίζομεν :

Α') Διαμαρτυρόμεθα μετὰ πόνου ψυχῆς κατὰ τῶν μέσων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ φιλελευθέρου Ἰταλικοῦ ἔθνους, ἡς κατὰ τινὰς δημοσιεύσεις τοῦ Ἰταλικοῦ τύπου ὑποστηρίζει εἰσεῖν τὴν ἀπόδοσιν ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον εἰς τὴν Τουρκίαν, τῆς ὁποίας καὶ αὐτὴ ἡ ἀνόμνησις ἐμποιεῖ ἡμῖν φρίκην.

Β') Ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην ἡμῶν λύπην, καὶ διαμαρτυρόμεθα κατὰ μιᾶς μερίδος τοῦ Ἰταλικοῦ τύπου, ὅστις ἐνεκα ἰδίων βλέψεων διαστρέφων τὸ ἀληθὲς ἡμῶν πολιτικὸν φρόνημα, παριστᾷ ἡμᾶς ὡς δῆθεν προτιμῶντας τὴν Ἰταλικήν, ἢ ἄλλην ξενὴν κυριαρχίαν, ἢ καὶ τὴν αὐτονομίαν, ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον, παρὰ τὴν μετὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος Ἐνωδιν.

Γ') Διαβεβαιοῦμεν τὰ Ἑλληνικώτατα ἡμῶν αἰσθήματα, διατρανωθέντα ἐμπράκτως πάντοτε διὰ συμμετοχῆς ἡμῶν ὡς στρατιωτῶν εἰς τοὺς ἐλευθερωτικούς ἀγῶνας τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας, δι' ἀποστολῆς δημοσίων ἐράνων, δι' ὑψώσεως Ἑλληνικῶν σημαιῶν ἀπανταχοῦ τῆς νήσου, καὶ διὰ παντοίων ἄλλων ἐκδηλώσεων.

Δ') Διακηρύττομεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἀμετάτρεπτον ἡμῶν ἀπόφασιν ὅπως πάσῃ θυσίᾳ ἐνωθῶμεν μετὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος, ἣτις ἐνωσις εἶνε ὁ μόνος φυσικὸς καὶ προαιώνιος ἡμῶν πόθος, ἀποκρούοντες πᾶσαν ἄλλην οἰανδήποτε λύσιν.

Ε') Διαδηλοῦμεν ὅτι ἡ μετὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος Ἐνωδις εἶνε ἡ μόνη λύσις ἣτις θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διαρκῇ εἰρήνην, τὴν ἡσυχίαν, τὴν εὐημερίαν, καὶ τὴν πρόοδον ἡμῶν.

ΣΤ') Ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμενῇ ὑποστήριξιν καὶ τὴν ὑψηλὴν ἀντίληψιν τῶν φιλελευθέρων πρεσβευτῶν τῶν Μ. Δυνάμεων, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως συμφῶνως πρὸς τὸ δόγμα τῶν ἐθνοτήτων, καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, εὐδοκήσωσι ν' ἀποκαταστήσωσι διὰ τῆς Ἐνώσεως μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, διαρκῇ τὴν φυγαδευθεῖσαν εἰρήνην ἐκ τῆς νήσου μας.

Ζ') Ἀνατιθέμεθα τῇ ἀξιοτίμῳ Δημογεροντίᾳ τῆς Πρωτευούσης, ὅπως διαβιβάσῃ καταλλήλως ἀντίγραφον τοῦ παρόντος Δημοψηφίσματος.

1) Εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, σὲρ Ἐδουαρδ Γκρέϋ, καὶ τὴν Πρεσβευτικὴν Συνδιάσκεψιν.

2) Εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἰταλίας κ. Τζιο-λίττι, καὶ

3) Εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐλ. Βενιζέλον, ὃν ἐπικαλούμεθα τὴν εὐμενῇ ὑποστήριξιν.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη τὸ παρὸν ἡμῶν Δημοψήφισμα ἐν Ῥόδῳ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1912.

Ἡ Δημογεροντία

Ι. Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Ν. ΓΕΩΡΓΑΛΙΔΗΣ, Θ. ΦΡΑΡΑΚΗΣ

Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ, Σ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Δημοψήφισμα Χάλκης

Ὁ λαὸς τῆς νήσου Χάλκης συνελθὼν τὴν 3ην Φεβρουαρίου αὐθόρμητος ἐν Πανδήμῳ Συλλαλητηρίῳ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ψηφίζει τὰς :

Α') Διαμαρτυρόμεθα πρὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς κατὰ πάσης ἀνθενωτικῆς μετὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος ἐνεργείας, ἐπικαλούμενοι τὸ προστατεῦον ἡμᾶς θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον.

Β') Διὰ τὴν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος Ἐνωδὴν στεροῦς ἐχόμενοι τῶν ἐνδόξων προγόνων ἐλευθερωτῶν μας ὅπως μὴ προσφέρωμεν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος καὶ τὰ ἱερῶτατα ἡμῶν, οὐδὲν θὰ ἰσχύσῃ.

Γ') Εἰς βίαν ἀντιστρατευθησομένην εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν πόθους, θὰ ἀντιτάξωμεν τὰ ἐρείπια τῆς νήσου ἡμῶν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τῆς ἱστορίας.

Δ') Ὡς εἰς μανιώδης ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἄνθρωπος, σύσσωμος ἡ νῆσος ἡμῶν μετὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Κιανολεύκου, ἔγνω ἢ νὰ ζήσῃ, ἢ νὰ ἀποθάνῃ.

Ἐντολῇ τοῦ λαοῦ.

Οἱ Δήμαρχοι

Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Α. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Δημοψήφισμα Σύμης

Καθ' ἣν στιγμὴν διεξάγονται συζητήσεις ἐν τῇ ἐν Λονδίνῳ Συνδιασκέψει τῶν Ἐξοχωτάτων Πρεσβευτῶν τῶν Μεγάλων Δεσφύων περὶ τοῦ ζητήματος τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην αὐτῶν καὶ ἐκείνων, αἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἕνεκα τῆς προσωρινῆς Ἰταλικῆς Κατοχῆς.

Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Σύμης, ἅπαντες ὁμιγεῖς Ἕλληνες.

Συνελθόντες ἐν Γενικῇ Συνελεύσει,

Ψηφίζομεν ὁμοθυμῶς :

Α') Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως κατὰ τῆς ἀπροσδοκήτου στάσεως τῆς Ἰταλίας, καὶ τῶν προθέσεων αὐτῆς, τεινουσῶν νὰ ἐπαναφέρωσι τὰς νήσους ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν.

Β') Διαμαρτυρόμεθα πῶσαις δυνάμεσι κατὰ τῆς διαγωγῆς μερίδος τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου, ἐπιμενούσης ἐπιφαμένως νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι οἱ νησιῶται θὰ ἐπρωτίμων δῆθεν αὐτονομιακὸν πολίτευμα, ἢ τὴν Ἰταλικὴν Κατοχήν, ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Τούναντίον οἱ νησιῶται ἐπανειλημμένως διετρανώσαμεν τὴν θέλησιν ἡμῶν πρὸς Ἐνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, παρὰ πάσας τὰς πιέσεις, ὥς αἱ Ἰταλικαὶ ἀρχαὶ ἐξασκοῦσι πρὸς περιστολὴν πάσης τοιαύτης ἐκδηλώσεως τοῦ πολέμου ἐκτραγέμετος, οἱ νησιῶται κατετάχθησαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ χύνουσι τὸ αἷμα των εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Γ') Ἐπαναλαμβάνομεν διακηρύττοντες τὴν σταθερὰν καὶ ἀμετάτρεπτον ἡμῶν ἀπόφασιν νὰ ἐνωθῶμεν μετὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος, εἰς ἣν ἀπόφασιν πάσῃ θυσίᾳ ἐμμένομεν, ὥς ἀποτελοῦσαν τὸν προαιώνιον ἡμῶν πόθον, καὶ τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν διὰ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου κατάστασιν θεωροῦμεν τὴν μόνην καὶ ἀρμόζουσαν καὶ δικαίαν.

Δ') Ἀποκρούομεν πᾶσαν ἄλλην λύσιν καὶ ποιούμεθα ἔκκλησιν εἰς τὰ

φιλοδίκαια αίσθήματα τῆς ἐντίμου Συνδιασκέψεως τῶν Ἐξοχωτάτων Πρεσβευτῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, παρακαλοῦντες αὐτὴν νὰ δεχθῇ εὐμενῶς τὴν λαϊκὴν ταύτην θέλησιν, ὥς τὴν *μόνην* δυναμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῶν νήσων.

Ε') Ἐκφράζομεν αὐτῇ τὴν βαθυτάτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

ΣΤ') Ἀναθέτομεν εἰς τὸν κύριον Δήμαρχον Σύμης νὰ διαβιβάσῃ τὸ παρόν :

1) Πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν τῶν Ἐξοχωτάτων Πρεσβευτῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, εἰς Λονδῖνον.

2) Πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς εἰρήνης τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν εἰς Λονδῖνον.

3) Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας Σερ Ἐδουαρ Γκρέϋ.

4) Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Κύριον Ἐλευθέριον Βενιζέλον.

5) Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἰταλίας Κύριον Τζιολίτι.

Ἐν Σύμῃ τῇ 4/17 Ἰανουαρίου 1913.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ

Οἱ Σφραγιδοφύλακες

MIX. BENIAMIN

ΙΩ. Ν. ΔΙΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΥ. Ν. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.) Γ. Π. ΚΛΑΔΑΚΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΔΗΜΟΣΘ. ΧΑΒΙΑΡΑΣ

Δημοψήφισμα Νισύρου

Ὁ λαὸς τῆς νήσου Νισύρου βλέπων παρὰ προσδοκίαν μὴ ἐκπληρουμένους κατὰ τὴν νῦν περίστασιν τοὺς προαιωνίους αὐτοῦ πόθους, πρωτοστατούσης μάλιστα τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, παρ' ὅλας τὰς ῥητὰς δοθείσας ὑποσχέσεις, αὐτῆς διὰ τῶν ἐπισήμων ὀργάνων της, ὅτι οὐδέποτε αἱ νῆσοι θὰ ἐπανέλθωσιν ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, συνῆλθε σήμερον τὴν 17/30 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1912 εἰς Πάνδημον Συλλαλητήριον καὶ ὁμοφώνως ἀποφασίζει καὶ ψηφίζει :

Α') Διαμαρτύρεται κατὰ τῶν προθέσεων τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν νήσων ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν.

Β') Διαμαρτύρεται δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων του κατὰ τῶν εἰς τινὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας δημοσιεύσεων, ὅτι δῆθεν οἱ νησιῶται προτιμῶσι νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὴν Ἰταλίαν, ἢ ὑπὸ Αὐτονομίαν παρὰ νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Γ') Διακηρύττει καὶ ἐπαναλαμβάνει ὡς μόνην ἐπιθυμίαν καὶ προαιώνιον πόθον αὐτοῦ τὴν Ἐνωδιν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, μόνης λύσεως δυναμένης νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῶν νήσων, καὶ ὅσον οἱ νησιῶται πολλάκις διετράνωσαν τὰ αἰσθήματα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ μάλιστα μετέσχον ὡς στρατιῶται ἐν τῷ Ἑλληνικῷ στρατῷ κατὰ τὸν μετὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον.

Δ') Καθιστᾷ ὑπευθύνους τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις διὰ τὰς ὀδυνηρὰς συνεπειὰς ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν πόθων του.

Ε') Ὅπως τὸ παρὸν ψήφισμα ἀποσταλῇ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας καὶ Πρόεδρον τῆς ἐν Λονδίνῳ Συνδιασκέψεως

τῶν Πρεσβευτῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων κ. Ἐδουάρδον Γκρεϋ, τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον, τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἰταλίας κ. Τζιολίττι, καὶ πρὸς τὸν ἐν Ρόδῳ Πρόξενον τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως. Ἐγένετο ὑπεγράφη καὶ ἐσφραγίσθη.

Οἱ Δήμαρχοι

Γ. ΒΑΓΙΑΤΗΣ, Γ. ΚΑΤΣΙΜΑΤΙΔΗΣ, Α. ΑΝΤΑΪΑΣΗΣ
Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗΣ, Δ. Ι. ΧΑΡΤΟΦΥΛΛΗΣ, ΜΙΑΤ. ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Οἱ Σύμβουλοι

Ι. ΦΑΣΟΥΛΑΡΙΔΗΣ, ΟΔ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ, Φ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ
Ι. ΦΩΤΙΑΔΗΣ, Ν. ΖΑΜΠΕΤΗΣ, κτλ.

Ὁ Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Οἱ Γραμματεῖς

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΗΣ, Β. ΚΩΣΤΑΡΑΣ,

Οἱ Ἱερεῖς

Ν. Μ. ΣΚΟΥΡΤΟΣ

Π. ΙΩ. ΠΑΠΑΤΟΣ, Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΑΣΟΥΛΑΡΗΣ,

Π. Ν. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ, ΠΑΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Οἱ πρόκριτοι καὶ ὁ λαὸς

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

Δημοψήφισμα Τήλου

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σεβ. Ὑπουργεῖον

Ἐξοχώτατε,

Εἰς Λονδίνον

Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Τήλου, ἅπαντες Ἕλληνες.

Συζητουμένης ἐν τῷ Σεβ. Ὑπουργείῳ καὶ τῆς τύχης τῶν Σποράδων νήσων, ὧν ἡ προσωρινὴ Ἰταλικὴ κατοχὴ παρημπόδισε δυστυχῶς καὶ αὐτῶν τὴν κατάληψιν παρὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος.

Συνελθόντες ἐν γενικῇ συνελεύσει,

Ψηφίζομεν ὁμοφώνως

Α') Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν σταθερὰν ἐπιθυμίαν ἡμῶν, ὅπως καὶ ἡ νῆδος ἡμῶν Ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐμμένομεν εἰς τὴν τοιαύτην ἡμῶν θέλησιν, ἣτις ἀποτελεῖ τὸν προαιώνιον πόθον μας, καὶ τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, θεωροῦμεν τὴν μόνην κατάλληλον καὶ δικαίαν.

Β') Ἐπικαλούμεθα τὰ φιλοδίκαια αἰσθήματα τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ ἐγκρίνητε τὸν τοιοῦτον πόθον ἡμῶν, ὡς ἀποτελοῦντα τὴν μόνην λύσιν τὴν δυναμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ διαρκῇ εἰρήνῃ.

Γ') Ἐκφράζομεν τῇ Ὑμετέρᾳ Συνδιασκέψει τὴν αἰδίδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

Παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα νὰ ὑποστηρίξῃ εὐμενῶς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου ἡμῶν συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ ψηφίσματι.

Ἐν Τήλῳ, τῇ 3 Ἰανουαρίου 1913.

Ἐν ὀνόματι τῶν κατοίκων Τήλου

(Τ. Σ.) Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΤΗΛΟΥ

Οἱ Δημογέροντες

Ι. ΜΙΧΑΛΑΝΤΟΣ, Ν. Ι. ΜΑΝΙΚΑΤΙΔΗΣ, ΦΙΛΙΠ. Π. ΙΩΑΝΝΟΥ

Οἱ Σύμβουλοι

Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Ν. ΚΑΜΜΑΣ, Π. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ,

Μ. ΝΟΤΑΡΙΟΥ, ΑΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ὁ Γραμματεὺς

Ι. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Δημοψήφισμα Ἀστυπαλαίας.

Ὁ λαὸς τῆς νήσου Ἀστυπαλαίας ἀδυνατῶν νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων, ὑφ' ὧν ἀπὸ αἰῶνων ἐμφορεῖται, συνελθὼν σήμερον εἰς Πάνδημον Συλλαλητήριον.

Ψηφίζει ὁμοθυμῶς τάδε:

Α') Διακηρύττει τὸν διακαῆ καὶ προαιώνιον αὐτοῦ πόθον τῆς Ἑνώδεως μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Β') Θεωρεῖ τὴν λύσιν ταύτην ὡς τὴν μόνην δυνατὴν καὶ ἀνταποκρινομένην εἰς τοὺς προαιωνίους τῶν κατοίκων τῆς νήσου πόθους, οἵτινες μόνον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑλλάδος θέλουσιν εὖρει ἱκανοποιητικὴν ἀποκατάστασιν, ἀποστρέφει δὲ οἵανδήποτε ἄλλην λύσιν.

Γ') Ἀποφασίζει νὰ ἀποσταλῶσιν ἀντίγραφα τοῦ παρόντος ψηφίσματος πρὸς τὴν ἐν Λονδίῳ Συνδιάσκεψιν τῶν Πρεσβευτῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, καὶ πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, ὅπως αὕτη καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δικαιοτέρων πόθων τῶν ἀκραιφνεστάτων αὐτῆς τέκνων.

Δ') Ἀπευθύνει θερμοτάτην παράκλησιν ὅπως ἐπιδοκιμασθῶσι καὶ προστατευθῶσι ὑπὸ τῶν Α. Α. Ἐξοχοτήτων οἱ δίκαιοι καὶ προαιώνιοι αὐτοῦ πόθοι, καὶ ἐκφράξῃ τὴν διάπερον αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην, ἐπὶ προστασίᾳ τῶν δικαίων αὐτοῦ πόθων, ἧς εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ τύχῃ.

Ἐγένετο ἐν Ἀστυπαλαίᾳ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1913

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ λαοῦ).

Δημοψήφισμα Κῶ.

Σύμπας ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν χωρίων τῆς νήσου Κῶ, συνελθὼν σήμερον τὴν 20 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., καὶ ἔχων ἐν ᾧψει ὅτι ἐν ταῖς ἐν Λονδίῳ Συνδιασκέψεσι τῶν Πρεσβευτῶν τῶν Μεγ. Δυνάμεων ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν ἀφ' ἑτέρου, συζητηθήσεται καὶ ἡ τύχη τῶν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας προσωρινῶς κατεχομένων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ὧν ἀναπόσπαστον μέρος ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἡμέρα, ὁμοθυμῶν γνώμῃ ἐψηφίσατο τὰ ἐπόμενα:

Α') Ἀποκρούει πᾶσαν ἰδέαν ἐπαναφορᾶς ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ἀποστρέφεται δὲ αὐτὴν ὡς τὴν δεινότεραν τῶν συμφορῶν αὐτῆς.

Β') Ἐκφράζει καὶ αὖθις τὸν ἀναλλοίωτον καὶ προαιώνιον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ πόθον, ἵνα διὰ τῆς Ἑνώδεως μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος συναποτελέσῃ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Γ') Διαδηλοῖ ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἔκκλησις τοῦ δὲν εἰσακουσθῇ, πάσῃ θυσίᾳ θὰ ἀντιστῇ ἐναντίον τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ὑπὸ οἵανδήποτε μορφήν, ἔστω καὶ αὐτονομίας.

Δ') Ἐπικαλεῖται ἀμέριστον τὴν ἀντίληψιν τῆς Ὑμ. Ἐξοχώτητος ἐπὶ τοῦ Ἑνωτικοῦ πόθου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, τὸν ὅποιον ἐπὶ πέντε ἑκατονταετηρίδας ἀκμαιότατον καὶ ἀλώβητον ἐτήρησαν πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν Κῶων, καὶ διεκήρυξαν ἐπανειλημμένως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἐξαιτούμεναι σήμερον τὴν ἀναγνώρισιν καὶ διεθνῇ κύρωσιν τῆς Ἐθνικῆς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως.

Κῶς, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1912.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, καὶ τῶν χωρίων

Ἀσπενδιοῦ, Πυλίου, Ἀντιμαχείας, Καρδαμένης, Κεφάλου μετὰ τῶν ὑπο-
γραφῶν καὶ σφραγίδων τῶν δημογεροντιῶν ἐκάστου χωρίου).

Ὁ Μητροπολίτης Κῶου
ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Ὁ Δήμαρχος Κῶ
Μ. ΠΑΡΘΕΝΙΑΔΗΣ

Δημοψήφισμα Καλύμνου.

Ὁ λαὸς τῆς νήσου Καλύμνου, μετὰ τὴν ματαίωσιν τῶν ἐν Λονδίῳ
Συνδιασκέψεων, καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἱεροῦ τῶν Συμμάχων ἀγῶνος κατὰ
τοῦ Τουρκικοῦ ἄγου, εὐρισκόμενος ἐν μεγίστῃ ἀγωνίᾳ, διότι ἔνεκα τῆς
προσωρινῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς τῆς νήσου ἡμῶν δὲν δύναται νὰ συμμεθέξῃ
τοῦ ἀγῶνος τούτου ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς νήσου, συνελθὼν σήμερον τὴν
τρίτην Φεβρουαρίου 1913 ἡμέραν Κυριακὴν, ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἱεροῦ
ναοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς Πάνδημον Συλλαλητήριον.

Ψηφίζει τὰ ἑξῆς:

Α') Κηρύττει τὴν Ἑνωσιν τῆς Ἑλληνικωτάτης νήσου ἡμῶν πρὸς τὴν
Μητέρα Ἑλλάδα.

Β') Διακηρύττει τὴν σταθερὰν αὐτοῦ ἀπόφασιν ὅπως μὴ δεχθῇ οἵανδή-
ποτε ἄλλην διακανόνισιν τῆς τύχης τῆς νήσου ἡμῶν, ἔτοιμος ἐν ἐναντίᾳ
περιπτώσει νὰ ἀκολουθήτῃ τὸ περίλαμπρον παράδειγμα τῆς ἀδελφῆς
Κρήτης.

Γ') Ἐπικαλεῖται τὴν εὐμένειαν ἀτασῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων πρὸς
ἐπίτευξιν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Λαοῦ).

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπικυροῦσι τὸ
περιεχόμενον τοῦ ἀνωτέρου ψηφίσματος.

Ἐν Καλύμνῳ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1913

Ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος
Μ. ΟΙΚ. ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΖΕΡΒΟΣ

Ὁ Δήμαρχος
Α. ΚΟΥΡΕΜΕΤΗΣ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ' ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ι. ΜΑ·Ι·ΛΛΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΚΑΛΑΒΡΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΩΛΕΤΗΣ
Α. ΕΥΠΟΛΥΤΑΣ
ΔΡΟΣΟΣ Χ' ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥΛΟΥΠΑΡΗΣ

Δημοψήφισμα Λέρου.

Ὁ λαὸς τῆς νήσου Λέρου συνελθὼν πανδήμως σήμερον 30ην Δεκεμ-
βρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ δωδεκάτου ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν,
καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας, καὶ λαβὼν ὑπ'
ὄψει ὅτι ἐν τῇ ἐν Λονδίῳ Πρεσβευτικῇ Συνδιασκέψει συζητεῖται ἡ τύχη
τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους, ὅτι δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὸ δί-
καιον τῶν ἔθνων, ὁ λαὸς τῶν νήσων δικαιούται νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἐτυμηγο-
ρίαν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης τύχης του, καὶ πεποιθὼς εἰς τὴν εὐθυδι-
κίαν καὶ τὰ εὐγενῆ καὶ μεγάθυμα αἰσθήματα τῶν Μεγάλων Δυνάμεων,
καὶ τῶν Συμμάχων Βαλκανικῶν κρατῶν.

Ψηφίζει:

Α') Κηρύττει τὸν ἀπ' αἰώνων διακαῆ πόθον περὶ Ἑνώσεως μετὰ

τῆς Μητροῦς Ἑλλάδος, διότι αὕτη ἐστὶν ἡ μόνη φυσικὴ καὶ δικαία λύσις τοῦ ζητήματος, καθόσον ὁ πληθυσμὸς τῶν νήσων εἶναι ἀμιγῆς Ἑλληνικός, τοσοῦτον μάλιστα, ὅσον οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας· συνεπῶς ἡ τοιαύτη λύσις ἀποτελεῖ τὴν πραγματικὴν ἐθνικὴν τῶν κατοίκων ἀποκατάστασιν, ὑπὲρ ἧς τοσοῦτον σήμερον μεριμνᾷ καὶ ὑπεραμύνεται ἡ πεπολιτισμένη Εὐρώπη.

Β') *Δηλοῖ* ὅτι πᾶσαν ἄλλην λύσιν τοῦ ζητήματος θεωρεῖ ἐντελῶς ἀδικον καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἀποστέργει εἰς αὐτήν, ἅτε τῆς μόνης ἐνδεδειγμένης οὕσης τῆς Ἑνώσεως, ἣτις πράγματι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι εἰρήνην προφυλάττουσα ἀπὸ προστριβῶν, αἵτινες δι' ἑτέρας οἰασδῆποτε λύσεως ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναφυῶσιν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι, καὶ νὰ δημιουργήσωσι νέους περισπασμούς.

Γ') *Ἐπικαλεῖται* εὐσεβάστως τὴν εὐμενῆ ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τῶν Μεγ. Δυνάμεων καὶ τῶν συμμάχων Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπ' αἰῶνων θερμῶν καὶ τελικῶν αὐτοῦ πόθων.

Ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος νὰ ἀποσταλῇ· 1ον) Εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Συνδιάσκεψιν τῶν Πρεσβευτῶν τῶν Μεγ. Δυνάμεων. 2ον) Εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Συνδιάσκεψιν τῆς Εἰρήνης τῶν Βαλκανικῶν, καὶ 3ον) Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ὑπουργ. τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ε') Ἡ Ἀποστολὴ τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν Δήμαρχον κ. Νικόλαον Σκοπελίτην.

Οἱ κάτοικοι

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κατοίκων)

Ἐν Λέρῳ, τῇ 2 Ἰανουαρίου 1913

Ὁ Δήμαρχος	Ὁ Δημογέρον	Ὁ Πραγματεὺς
Ν. ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ	Μ. ΚΑΡΛΑΒΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΠΕΛΑΣ

Ἡ ἱερὰ Μητρόπολις ἐπιβεβαιοῖ

Ἐν Λέρῳ, αὐθιμερὸν

Ὁ Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

† ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Δημοψήφισμα Πάτμου

Γνωστὴ τυγχάνει ἀνὰ σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον καὶ μὴ κόσμον ἡ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν οἰκτρὰ κατὰστασις εἰς ἣν περιῆλθον ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῆς Τουρκίας κατεχόμεναι χῶραι. Ταύτης οὐδεμίαν ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦντες οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Πάτμου, πολλάκις μέχρι σήμερον διετρανώσαμεν ὁμοθυμαδὸν ἀρμοδίως ὡς μόνην θεραπείαν τοῦ κακοῦ τὴν μετὰ τῆς Μητροῦς ἡμῶν Ἑλλάδος Ἑνωθίν τῆς νήσου ἡμῶν.

Σήμερον δὲ αὐθις ὅτε κατὰ θείαν παραχώρησιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Μεγ. Βρετανίας πρόκειται νὰ τερματισθῇ ἡ πρῶτην κατὰστασις καὶ ἀνατείλῃ δι' ὅλους ἡμᾶς πεφωτισμένη καὶ πεπολιτισμένη διοίκησις, ἅτε τῆς τύχης ἡμῶν συζητουμένης ἐν τῇ ἐν Λονδίῳ Συνδιασκέψει τῶν κ. κ. Πρεσβευτῶν τῶν Μεγ. Δυνάμεων, μετὰ τιμῆς καὶ ἐλπίδος θετικῆς ὑποβάλλομεν Ὑμῖν ἀναλλοίωτον καὶ μόνην ἐπιθυμίαν ἡμῶν, ἣν πολυειδῶς μέχρι τοῦδε ἐξεδηλώσαμεν, ὅπως ἡ νήσος ἡμῶν ἐνωθῇ μετὰ τῆς Μητροῦς Ἑλλάδος πρὸς ἣν συνδεόμεθα δι' ἀρρήκτων δεσμῶν αἵματος, θρησκευματος, γλώσ-

σης καὶ τοὺς ὁποίους δεσμοὺς οὐδεμία ἐπίδρασις οὔτε καὶ ὁ πανδαμάτωρ χρόνος ἴσχυε νὰ χαλαρώσῃ.

Διατελοῦμεν μετ' ἄκρου σεβασμοῦ

Ἐν Πάτρῳ, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1912

Ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ τῆς Πάτμου ὃν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύωμεν

Τὸ Δημογεροντικὸν Συμβούλιον

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΖΗΣ
ΕΜΜ. ΜΑΓΟΥΛΑΣ
ΓΕΩΡΓ. ΚΟΚΑΚΗΣ

Γ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ
Δ. Β. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ
ΔΗΜ. ΚΑΛΑΪΤΗΣ

Δημοψήφισμα Κάσου

Ὁ λαὸς τῆς νήσου Κάσου ἀδυνατῶν νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ πόθων, ὑφ' ὧν ἀπ' αἰῶνων ἐμφορεῖται

Ψηφίζει ὁμοθυμῶς τάδε :

Α') *Κηρύττει* τὴν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ποθητὴν *Ἐνωσιν* τῆς νήσου.

Β') Διαβιβάζει διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τὸ παρὸν ψήφισμα τῆς Ἐνώσεως, πρὸς τὴν ἐν Λονδίῳ Συνδιάσκεψιν τῶν Πρεσβευτῶν τῶν Μεγ. Δυνάμεων, πρὸς τοὺς ἐν Λονδίῳ ἀντιπροσώπους τῶν Βαλκανικῶν περὶ Εἰρήνης, καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ

Γ') *Ἀπευθύνει* θερμοτάτην παράκλησιν ὅπως ἐπιδοκιμασθῶσιν καὶ προσταευθῶσιν ὑπὸ τῶν Α. Α. Ἐξοχοτήτων οἱ δίκαιοι καὶ προαιώνιοι αὐτοῦ πόθοι, καὶ ἐκφράζῃ τὴν διάπυρον αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ προστασίᾳ τῶν δικαίων αὐτοῦ πόθων, ἧς εἶναι βέβαιος ὅτι θέλει τύχῃ.

Ἐν Κάσῳ, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1912

Οἱ Ἀντιπρόσωποι

Μ. Γ. ΜΗΝΑΚΟΥΛΗΣ, Γ. ΕΜ. ΣΑΚΕΛΛΗΣ
Κ. ΣΑΚΕΛΛΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δημοψήφισμα Καρπάθου

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς κοινότητος Καρπάθου, συνελθόντες σήμερον τὴν 3ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν Κυριακὴν, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ, ὃν ἀντιπροσωπεύουν, εἰς παννησιωτικὸν φιλειρηνικὸν συλλαλητήριον, ὁμογνωμόνως ψηφίζουν τάδε :

Τὰ πάντα θυσιάζοντες ὅπως πέσωμεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μεγάλης ἡμῶν Μητρὸς καὶ οὕτω ἡνωμένοι μείνωμεν εἰς αἶωνα τὸν ἅπαντα, τονίζομεν διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς ἡμῶν προστάτας ὅτι ἐν καὶ μόνον ποθοῦμεν καὶ θέλομεν καὶ εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ συναντῶνται ὅλων ἡμῶν αἱ σκέψεις «εἰς τὴν Ἐνωσιν μετὰ τῆς Μεγάλης ἡμῶν Μητρὸς Ἑλλάδος» καὶ οὐδεμίαν ἄλλην τύχην στέργομεν ἵνα μὴ ἡ ἱστορία σημειώσῃ καὶ ἄλλας εἴκοσι Κρήτας, οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν ὁποίων θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος. Παρακαλεῖται ἡ Α. Πανερότης ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν Γερμανός, ὅπως διαβιβάσῃ ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ παρόντος εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κ.

Γκρέϋ και εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Πρεσβευτικὴν Συνδιάσκεψιν, εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅπου ἄλλοῦ ἐγκρίνη.

Ἐν Καρπάθῳ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1913

Ὁ Καρπάθου — Κάσου

Οἱ ἀντιπρόσωποι

ΓΕΡΜΑΝΟΣ

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Ἄλλ' ἡ Δωδεκάνησος, ἀδικηθεῖσα, δὲν εἶδε τοὺς προαιωνίους πόθους αὐτῆς ἐκπληρουμένους, δὲν ἠνώθη μετὰ τῆς Μητρὸς, αἱ δὲ Ἱταλικαὶ Ἀρχαὶ καὶ προκαλοῦσι βιαιοτάτας σκηνὰς καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ναοῖς τῶν Νήσων. Αἱ ζητωκραυγαὶ ὅμως ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως εἶναι τοσούτῳ διατορώτεροι, ὅσῳ ἡ πίεσις μεγαλητέρα.

Ἐπῆλθεν ὁ παγκόσμιος πόλεμος καὶ αἱ Ἱταλικαὶ ἐν ταῖς Νήσοις Ἀρχαὶ ἐξηκολούθησαν, δυσηρεστημέναι διότι οἱ κάτοικοι καθ' ὅλην τὴν Ἱταλικὴν κατοχὴν ἐνέμενον εἰς αἰσθήματα Ἑνωτικά, νὰ καταθλίβωσιν αὐτοῖς δι' ἀπανθρώπων μέτρων καὶ νὰ ἐπιδιώκωσι, μάτην, τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ φρονήματος τῆς Δωδεκανήσου. — Οἱ ἐν Ἱταλίᾳ φιλελεύθεροι καὶ οἱ φιλελεύθεροι λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἔλαβον γνῶσιν τῆς τοιαύτης συμφορᾶς τῆς Δωδεκανήσου; — Ὁ πόθος τῆς Ἑνώσεως τῶν Δωδεκανησίων παρέμεινεν ὁ αὐτός. Μόλις ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ Συμμάχων καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ προσφύγων, ἀποκλεισθέντων ἢ ἐγκατεστημένων Δωδεκανησίων, πάμπολλοι ἔσπευσαν ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ ἐπολέμησαν, ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον, εἰς τὸν Γαλλικὸν καὶ Ἀμερικανικὸν στρατόν. Οἱ λαοὶ ἔχυνον τὸ αἷμά των ὑπὲρ ὑψίστων ἰδεωδῶν, καὶ οἱ Δωδεκανήσιοι ἠθέλησαν νὰ χύσωσι τὸ ἰδικόν των, ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ αὐτῶν ὀνείρου, τῆς Ἑνώσεως μετὰ τῆς Ἑλευθέρας Πατρίδος.

Τῇ δὲ 11ῃ Φεβρουαρίου 1918, Γενικὴ ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις τῶν Δωδεκανησίων ἐκλέγει Ἀντιπροσωπείαν, ἵνα μεριμνήσῃ περὶ τῆς ταχυτέρας Ἑνώσεως τῆς Δωδεκανήσου καὶ ζητεῖ τηλεγραφικῶς διὰ ψηφισμάτων παρὰ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν γενναίων Συμμάχων τὴν ἄδειαν νὰ στρατευθῇ ἡ ὅλη Δωδεκάνησος κανονικῶς. Τὰ ψηφίσματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :



*Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα, τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν
τῆς Ἀμερικῆς Δ. Οὐίλσον*

Ἐξοχώτατε,

Καθ' ὃν χρόνον ἡ μήτηρ μας Ἑλλάς γενικῶς ἐπιστρατεύεται, ὅπως ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνδόξου της Κυβερνήτου κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου πολεμήσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἡρωϊκῶν Συμμάχων, τῶν μεγάλων μας φίλων, Ὑμῶν τῶν εὐεργετῶν καὶ προστατῶν μας, οἱ κάτοικοι τῶν Δωδεκανήσων, Ἕλληνες ἀπὸ πολλῶν συνεχῶν χιλιάδων ἔτων, θὰ ἐθεωροῦμεν ὑψίστην τιμὴν μας, ἐὰν μᾶς ἐπετρέπετο νὰ πολεμίσωμεν καὶ ἡμεῖς παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητρὸς μας Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ πανίσχυρος καὶ ἀθάνατος Ἀμερικὴ τῆς ὁποίας τόσον θαυμασίως προΐστασθε, ἐξοχώτατε, ἡ ὀνειρώδης ἐν τῇ ἰσχύϊ καὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ ἰδεολογίᾳ Ἀμερικὴ, ἥτις ἄνευ ἰδιοτελείας τινὸς καὶ ἄνευ ὕλικου τινος ἐνδιαφέροντος κατήλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ὑποστήριξιν καὶ μόνον τῶν Δημοκρατικῶν ἰδεῶν, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τοῦ δικαίου ἐν τῷ κόσμῳ, ἃς ἐπιτρέψῃ παρακαλοῦμεν εἰς τοὺς Δωδεκανησίους νὰ πολεμήσωμεν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητρὸς μας Ἑλλάδος, συναγωνιζομένης ὑπὲρ τῶν εὐγενεστάτων ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῶν κραταιῶν Συμμάχων.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἡ Ἐπιτροπεία τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένων καὶ ἐξορίστων Δωδεκανησίων

ΣΚΕΥΟΣ ΖΕΡΒΟΣ, Γ. ΤΡΑΜΠΟΥΛΗΣ, Γ. Π. ΡΟΥΣΣΟΣ,

Ν. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ, Σ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ, Μ. ΒΟΛΟΝΑΚΗΣ,

Η. ΜΑΥΡΟΛΕΩΝ

*Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα, τὸν κ. Γεώργιον Κλεμανσώ, Πρόεδρον
τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου*

Ἐξοχώτατε,

Καθ' ὃν χρόνον ἡ μήτηρ μας Ἑλλάς γενικῶς ἐπιστρατεύεται, ὅπως ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνδόξου της Κυβερνήτου κ. Βενιζέλου πολεμήσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἡρωϊκῶν Συμμάχων, τῶν μεγάλων μας φίλων, τῶν εὐεργετῶν καὶ προστατῶν μας, οἱ κάτοικοι τῶν Δωδεκανήσων, Ἕλληνες ἀπὸ πολλῶν συνεχῶν χιλιάδων ἔτων, θὰ ἐθεωροῦμεν ὑψίστην τιμὴν μας, ἐὰν μᾶς ἐπετρέπετο νὰ πολεμήσωμεν καὶ ἡμεῖς παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητρὸς μας Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ πανένδοξος καὶ ἀθάνατος Γαλλία, ἐξοχώτατε, ἡ μήτηρ τοῦ

πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἡ Γαλλία, ἣτις ἔχει τέκνα στενά-
ζοντα δυστυχῶς ἔτι ὑπὸ ἀπαίσιον ξενικὸν ζυγὸν καὶ ἔχει ἐδάφη ἀλύ-
τρωτα, περιμένοντα μὲ ἀγωνίαν τὴν ποθητὴν ἡμέραν τῆς ἀπελευθε-
ρώσεώς των, ἡ προστάτις τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀτρόμητος
Γαλλία, ἣς ἐπιτρέψῃ, παρακαλοῦμεν, εἰς τοὺς Δωδεκανησίους νὰ πο-
λεμήσωμεν παρὰ τὸ πλευρὸν καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς μητρὸς μας
Ἑλλάδος, συναγωνιζομένης ὑπὲρ τῶν εὐγενεστάτων ἰδεωδῶν τῆς
ἀνθρωπότητος μετὰ τῶν κραταιῶν Συμμάχων.

Πρὸς τὴν Α. Ἑξοχότητα, τὸν κ. Λόϋδ Τζώρτζ, Πρόεδρον τοῦ
Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Ἑξοχώτατε,

Καθ' ὃν χρόνον ἡ μήτηρ μας Ἑλλάς γενικῶς ἐπιστρατεύεται,
ὅπως ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνδόξου της Κυβερνήτου κ. Ἐλευθερίου
Βενιζέλου πολεμήσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἡρωϊκῶν Συμμάχων τῶν
μεγάλων μας φίλων, ὑμῶν τῶν εὐεργετῶν καὶ προστατῶν μας, οἱ
κάτοικοι τῶν Δωδεκανήσων, Ἕλληνες ἀπὸ πολλῶν συνεχῶν χιλιά-
δων ἐτῶν, θὰ ἐθεωροῦμεν ὑψίστην τιμὴν μας, ἐὰν μᾶς ἐπετρέπετο
νὰ πολεμήσωμεν καὶ ἡμεῖς παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητρὸς μας Ἑλ-
λάδος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ πανένδοξος ἀγγλία, ἐξοχώτατε, ἡ βασίλισσα τῶν θαλασσῶν
καὶ τῆς ἐλευθερίας προστάτις Ἀγγλία, ἡ φιλελευθέρα καὶ ἀθάνατος
ἣτις μὲ τὸν ἀφθαστον ἡρωϊσμόν της καὶ τὴν μεγαλειώδη ἐθελοθυ-
σίαν της καὶ τοὺς ἀνικήτους της στόλους ἔσωσε τοὺς λαοὺς τῆς γῆς
ἀπὸ τὴν ὑποδούλωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν καὶ ὑπεστήριξε τὴν
ἐλευθερίαν τῶν λαῶν καὶ τὸ δίκαιον ἐν τῷ κόσμῳ, ἣς ἐπιτρέψῃ
παρακαλοῦμεν εἰς τοὺς Δωδεκανησίους νὰ πολεμήσωμεν παρὰ τὸ
πλευρὸν τῆς μητρὸς μας Ἑλλάδος, συναγωνιζομένης ὑπὲρ τῶν εὐ-
γενεστάτων ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῶν κραταιῶν Συμ-
μάχων.

Πρὸς τὴν Α. Ἑξοχότητα, τὸν κ. Ὁρλάνδο,
Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Εἰς Ρώμην

Ἑξοχώτατε,

Καθ' ὃν χρόνον ἡ μήτηρ μας Ἑλλάς γενικῶς ἐπιστρατεύεται, ὅπως
ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνδόξου της Κυβερνήτου κ. Βενιζέλου πο-

λεμήση παρὰ τὸ πλευρὸν Ὑμῶν τῶν ἡρωϊκῶν Συμμάχων, τῶν μεγάλων μας φίλων, οἱ κάτοικοι τῶν Δωδεκανήσων, Ἕλληνες ἀπὸ πολλῶν συνεχῶν χιλιάδων ἑτῶν, θὰ ἐθεωροῦμεν ὑψίστην τιμὴν μας, ἔάν μᾶς ἐπετρέπετο νὰ πολεμήσωμεν καὶ ἡμεῖς παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητρὸς μας, ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Σεῖς οἱ Ἰταλοὶ καὶ μεγάλοι μας φίλοι καὶ σύμμαχοί μας, οἵτινες ἄριστα γνωρίζετε τὶ ἐστὶ δουλεία, Σεῖς, οἵτινες ἔχετε τέκνα καὶ ἀδελφοὺς στενάζοντας ὑπὸ τὸν ξενικὸν ζυγόν, Σεῖς, οἵτινες ἔχετε ἐδάφη ἀλύτρωτα περιμένοντα μὲ ἀγωνίαν τὴν ποθητὴν ἡμέραν τῆς ἀπελευθερώσεώς των, ἐπιτρέψατε, παρακαλοῦμεν, εἰς τοὺς Δωδεκανησίους νὰ πολεμήσωμεν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητρὸς μας Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὑπὲρ ἧς καὶ θὰ θυσιάσθωμεν.

Μετὰ βαθεύτατον σεβασμοῦ

• II • Ἐπιτροπεία

Ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως δ' ἀκριβῶς ἐξέλεξαν καὶ πενταμελῆ Ἐπιτροπείαν ἐκ τῶν κ. κ. Σκεύου Ζερβοῦ, Μιχαὴλ Βολονάκη, Πάριδος Ρούσσου, Γεωργίου Γιαβάση καὶ Μιχαὴλ Βενιαμίν, ἵνα, μεταβᾶσα εἰς Εὐρώπην, ἐργασθῇ συντόνως πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ διαπύρου πόθου συμπάσης τῆς Δωδεκανήσου, τῆς μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐνώσεως, χάριν τῆς ὁποίας ἐπὶ αἰῶνας μακροῦς οἱ Δωδεκανήσιοι καὶ ἐθυσιάσθησαν καὶ ἐπολέμησαν.

Οἱ Δωδεκανήσιοι ἔχουσιν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι ἡ τελικὴ περίλαμπρος Νίκη, ἣτις ἔσπευε τὰ Συμμαχικὰ ὄπλα, μετὰ ἀγῶνας ἐνδόξους καὶ σκληροὺς, ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐθνοτήτων, ἐξασφαλίζει τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προαιωνίου αὐτῶν πόθου.

Παρὰ τῶν πεπολιτισμένων δέ, φιλελευθέρων καὶ φιλοδικαίων λαῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπεκδέχονται τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Ἐθνικῆς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως, τῆς μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος πολυποθήτου Ἐνώσεώς των.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



007000023442

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ



